

תת"ע 7023/02/18 - מדינת ישראל נגד חברת דואר ישראל בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7023-02-18 מדינת ישראל נ' חברת דואר ישראל בע"מ

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד וייכמן

נגד

חברת דואר ישראל בע"מ
באמצעות מר סימנטוב

הנאשמת:

פסק דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

רכב המצוי בבעלות הנאשמת צולם, ביום 15.3.15, כשהוא נוסע, לכאורה, במהירות של 85 קמ"ש, בסמוך לצומת הרחובות אלופי צה"ל - משה שרת בחולון, מקום בו המהירות המותרת הנה 50 קמ"ש בלב, עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשמת פנתה, באמצעות נציגה, בבקשה להסבת כתב האישום על שמו של הנהג, לכאורה, במועד העבירה, מר דניאל סרבריאנסקי (להלן - דניאל), אך סורבה ובמועד ההקראה, כפרה בחזקה ברכב במועד העבירה.

הנאשמת לא כפרה בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.

מטעם המאשימה, הוגשה תעודת עובד ציבור לעניין היות הנאשמת הבעלים של רכב נשוא הדו"ח, במועד העבירה, שסומנה ת/1.

מטעם הנאשמת העידו מר אשר סימנטוב ומר דורי רזון והוגשו המסמכים הבאים:

1/ - מסמכי הצהרה לגבי החזקה ברכב, מיום 26.5.15, נ/2 - תצהיר, נ/3 - מסמך לגבי קבלת הרכב, נ/4 - דו"ח העברת רכבים, נ/5 - תדפיס מידע לגבי דניאל, נ/6 - אישור בחתימת דניאל על החזקה ברכב במועד העבירה.

מעדותו של אשר סימנטוב, עולה כי הוא האחראי מטעם הנאשמת, לטיפול בתאונות דרכים ודו"חות חניה ותעבורה של רכביה ומיד עם קבלת הדו"ח, ערך בירור עם מנהל מחלקת השליחים, מר דורי רזון, לגבי זהות הנהג במועד העבירה והעביר לידי המאשימה בקשה להסבת הדו"ח על שם דניאל, עם מסמכים מצורפים.

עמוד 1

לדבריו, בשל שיטפון שהיה בארכיון הנאשמת, אין בידיו את המסמך המקורי שהועבר לידי המאשימה, אלא רק עותק ממנו.

מעדותו של דורי רזון, עולה כי הרכב נשוא העבירה, נמסר לדניאל ב-13.3.15 והוחזר על ידיו ביום 20.3.15 ומיד לאחר מכן, הפסיק דניאל לעבוד אצל הנאשמת.

דין והכרעה

סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,

(5) מהירות נסיעתו של הרכב,

.....

סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה לעיל, קובע: "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב....או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם רכב, השייך, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשמת, בעת שהוא עובר עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשמת וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשמת, להוכיח בחזקת מי היה הרכב שבנדון, במועד הרלוונטי.

מהעדויות שנשמעו בפני והמסמכים שהוגשו מטעם הנאשמת, בדגש על 4/ו-6 אני קובעת כי הנאשמת עמדה בנטל והוכיחה, ברמה הנדרשת ממנה, כי במועד העבירה, היה הרכב בחזקתו של דניאל.

בנוסף, מצאתי את גרסתו של מר סימנטוב, לפיה, פנה במועד בבקשת הסבה אל המאשימה ולא יכול היה לתמוך זאת בראיות, נוכח השיטפון שאירע בארכיון הנאשמת, כאמינה ועקבית.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתן היום, ח' חשוון תשע"ט, 17 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.